

Følgende svarer til manuskriptsiden med betegnelsen '174.B.'

[130. Vi er her begyndt at se, at verdensaltet er et "levende væsen". Men hvordan tænker, handler eller oplever og manifesterer dette væsen sig? - Det er det store spørgsmål for menneskeheden. Der er millioner af mennesker, der endnu ikke rigtigt kan fatte, at Gud er til, ja, ligefrem benægter denne livets største realitet og kendsgerning og livsbetingelse for deres egen eksistens.] Men det kan man ikke bebrejde dem. De har endnu ikke nået det udviklingsstadium, der kræves, for at de ved selvpoplevelse kan erkende Gud som kendsgerning, videnskab eller sandhed. Men heldigvis er en overordentlig stor del af menneskeheden så langt fremme i udviklingen, at de intellektuelt vil kunne begynde at forstå, at der må være et "forsyn" eller en gud til. Og disse mennesker bliver de første bærere af den begyndende ny verdensepokes kristendom, moral eller alkærlighed. Men det kan vi ikke komme ind på her. Det er allerede forklaret andre steder i hovedværkerne. Her skal vi blot fortsætte med at vise, som en begrænset lille skitse, verdensaltet som levende væsen, Guddom, livets ophav og alkærlighedens kulmination.

Ordet 'udviklingen' i udtrykket 'så langt fremme i udviklingen' er i MANU med hånden ændret til 'udvikling', men er alligevel gengivet i DIK som 'udviklingen'.

'eller en Gud til.' er ændret til 'eller en gud til.'

Det, der i DIK bliver til 'Her skal vi blot fortsætte med at vise, som en begrænset lille skitse, verdensaltet som levende væsen, Guddom, livets ophav og alkærlighedens kulmination.' er, som det ses fyldt med håndskrevne rettelser.

Baseret på disse håndskrevne rettelser og tilføjelser, kunne man lige så godt komme frem til følgende løsning: 'Her skal vi blot fortsætte med at vise Verdensaltet som levende væsen og som en begrænset lille skitse af Livets Ophav og Guddommen og Alkærlighedens kulmination' – Man kan ikke i Martinus' navn udgive noget på et så usikkert grundlag. For det første ved man ikke om Martinus overhovedet ville have dette udgivet, og for det andet ved man heller ikke, hvilke dele der eventuelt skulle med eller ikke med og i hvilken rækkefølge. Ole Therkelsen kan have lov til at lave sit helt eget subjektive bud på, hvordan en endelig udgave muligvis kunne komme til at se ud, og kopier af manuskripterne med alle rettelserne og tilføjelserne skulle naturligvis lægges åbent frem.

131. Hvordan ser verdensaltet ud for det fremskredent udviklede eller kosmisk bevidste menneske? - Hvorfor kan det kosmisk bevidste menneske se Gud? - Det opfylder den alkærlighed i væremåde, der skal til, for at oplevelsen kan finde sted. Det kan nemlig ikke analysere sig selv i virkelig kosmisk forstand uden at se, at det udgør et livsbetingende organ i Guds organisme, bevidsthed og eksistens. Men hvis de levende væsener ikke

udgjorde det, var hverken Gud eller de levende væsener til og dermed intet som helst liv. Guddommen og det levende væsen befinder sig i en livsbetingende uadskillelighed og samhørighed. Gud har altså alle eksisterende levende væsener til livsorganer. De dannes og belives af Guds bevidsthed; med dem danner han lyset og mørket. Men for at Gud kan være levende, må livet skabes. Livet er manifestation og oplevelse. Dette giver erfaringer, bliver til viden og forstand. Uden manifestation og oplevelse ingen erfaringer og dermed heller ingen viden eller forstand. Og dermed intet liv. Verdensaltet ville være et "intet". Da et intet ikke kan blive til noget, lige så lidt som noget kan blive til intet, er verdensaltet, som før berørt, en evig realitet og vil aldrig nogen sinde kunne have begyndt og vil aldrig nogen sinde kunne ophøre med at være til. Verdensaltet består altså af det, vi udtrykker som "materie", og det "noget", som er immaterielt. Denne immaterielle del er dog, som vi lige har berørt, ikke så immateriel, at vi kan udtrykke den som absolut "intet". Selv om den ikke på nogen måde giver sig til kende som "stof", så skaber den dog virkninger, der langt overgår stoffet eller materien. Den har evne til at skabe og udforme materien. Og vi er vidne til, at verden er fuld af dette immaterielle nogets skabefunktion og resultater af denne skabelse. Hvad eksisterer der i den fysiske verden, der ikke er skabt - eller er i færd med at blive skabt eller blive opløst og omformet til noget andet? –

Sætningerne 'Hvordan ser verdensaltet ud for det fremskredent udviklede eller kosmisk bevidste menneske? - Hvorfor kan det kosmisk bevidste menneske se Gud? - Det opfylder den alkærlighed i væremåde, der skal til, for at oplevelsen kan finde sted.' – er så fyldt med overstregninger og håndskrevne tilføjelser, at DIKs løsninger er højst usikker. Fx har MANU 'Hvorfor det' og det bliver i DIK til 'Hvorfor kan det' – Ordet 'kan' findes slet ikke hverken i den maskinskrevne eller den håndskrevne del.

'De kan nemlig ikke analysere dem selv' bliver i DIK til 'Det kan nemlig ikke analysere sig selv'.

'eller levende væsener' bliver i DIK til 'eller de levende væsener'.

I ordene 'livsbetingende uadskillelighed og samhørighed' er '-hed' i MANU streget ud i 'uadskillelighed', og sætningen er præget af meget utydelige rettelser i hånden.

I ordene 'De dannes og belives af Guds bevidsthed;' er det med hånden angivet, at noget skal tilføjes, måske noget fra linjen ovenover. Dette ses der helt bort fra i DIK. I venstre margen findes også et spørgsmålstegn tilføjet med hånden. Også det lader DIK hånt om.

Semikolonnet genfindes ikke i MANU. Og Martinus brugte kun yderst sjældent dette tegn.

132. Det fornemmeste resultat af denne skabelse er udelukkende skabelsen af alle de forskellige levende væseners [fysiske organismer].

Ordene 'Det fornemmeste resultat' findes slet ikke i MANU. Tydeligvis ender siden med ordene 'Den for-' som åbenbart skulle fortsættes på en følgende side. Linjen nedenunder er tydeligvis tilføjet senere. Som det ses er margenen lidt forskudt og linjen er ikke helt parallel med dem ovenover, hvilket viser, at papiret har være ude af maskinen og sat ind igen. I det hele taget er det noget uklart, hvilken den endelige løsning, Martinus havde tænkt sig (hvis nogen overhovedet). –

Denne side er så fyldt med overstregninger og andre ændringer og tilføjelser i hånden, at der er stor usikkerhed om den endelige tekst.